

## Lazarus en de rijke vrek

Het **eerste deel** van het verhaal speelt zich af op de aarde. De rijke draagt geen naam. De arme wordt bij naam genoemd. Alhoewel de rijke bijna over de arme kan vallen, is er geen enkel contact tussen de twee. Sterker nog. Het lijkt er op dat de rijke niet wil weten van het bestaan van de arme. (...)

Het **tweede deel** van het verhaal speelt zich af in een leven na dit leven. De rijke wordt onderworpen aan pijniging. Er ontstaat een woordenwisseling tussen Abraham en de rijke. Zelfs hier is er geen rechtstreekse communicatie tussen de rijke en Lazarus. Meer nog, de rijke wil Lazarus gebruiken om hem verkoeling te brengen én om zijn nog levende broers te waarschuwen. (...)

Ik vind deze parabel zo boeiend, maar ik moet me beperken tot drie accenten die ik graag met jullie wil bekijken.

+ Wat me allereerst treft, is het feit dat de arme een naam heeft en de rijke niet. (...)  
+ De kloof tussen de rijke feestende man en Lazarus, die in menonwaardige omstandigheden aan de voordeur ligt, is onmetelijk groot. Die kloof blijkt onoverbrugbaar. (...)  
+ Op de vraag van de rijke, Lazarus te zenden naar zijn vijf broers, om hen te behoeden voor verder onheil, antwoordt Abraham : “Zij hebben Mozes en de profeten, laat ze naar hen luisteren.” Volgens Lucas is het luisteren naar Mozes en de profeten voldoende om te weten wat je in dit leven te doen staat.

+ Zoals in verschillende Vlaamse steden en gemeenten van Genk over Lier tot Roeselare, zijn er ook in Antwerpen ‘verenigingen waar armen het woord nemen’. Dat zijn verenigingen waar mensen in armoede de geborgenheid vinden om over hun ervaringen te praten. Op basis daarvan worden over verschillende thema’s door mensen in armoede ook beleidsadviezen geformuleerd : voorstellen voor beleidsmakers of voor diensten en organisaties om te komen tot structurele en fundamentele veranderingen. (...)

+ Op 17 oktober is het ‘de internationale dag van verzet tegen extreme armoede en uitsluiting’. (...)

Wat moeten wij nu met het verhaal van Lucas, en met de actualiteit ?

Misschien ligt de sleutel bij een uitspraak van mensen in armoede die ik geregeld hoor : ‘Het niet hebben is erg, maar het niet zijn (of dikwijls het niet mogen zijn) is nog veel erger. (...)

Mensen waarderen om wie ze zijn, iemand ontmoeten van mens tot mens, je laten raken in je hart. Misschien is dat wel een stukje Messiaans visioen, in de lijn van Mozes en de profeten, Johannes de Doper en Jezus van Nazareth.